

CÍM: FEJLŐDÉSREGÉNY

MOTTÓ : „Minden embernek szükségszerűen, és tudatosan úgy kellene élnie az életét, hogy saját regénye főszereplőjeként az utolsó oldalon képes legyen pontot tenni, és hogy semmikor se kényszerüljön egy mellékszereplő helyébe.”

JELIGE : „A KOCKA”

Rajz OKTV munkanapló

Budapest, 2016.01.07.

„Mindannyiunk életében van olyan „emléknyom” (látvány, jelenet, esemény, személy, tárgy stb.) amelyet, vagy akit soha nem felejtünk el, ami beépült életünkbe, ami befolyásolja, hogy ma kik vagyunk. Ez az emlék lehet olyan, amire örömmel emlékezünk, lehet olyan is, amit legszívesebben elfelejténénk, de ugyanakkor érezzük, hogy hozzájárult személyiségünk, irányultságunk, másokhoz való viszonyunk kialakulásához.”

/Rajz és vizuális kultúra OKTV versenykiírás/

EMLÉKNYOMOK

A mű megalkotása folyamán három fontos alappillérre támaszkodtam, ezek pedig a következő két fogalom meghatározás, és az inspirációs gyűjtésem.

I. Az emlékezet a szervezet olyan képessége, hogy eltároljon, megőrizzen és előhívjon információkat és élményeket.

II. A fejlődésregény a felvilágosodás során kialakult képzésszermény gondolata teremtette meg szemléleti alapját, melynek lényege az a meggyőződés, hogy az emberi természet mind erkölcsi, mind intellektuális tekintetben képezhető. Az emberi életet a nevelődési regény, mint önmagában egész és értelmes történetet fogja fel, amely lehetőséget ad a személyiségnek arra, hogy önmaga lényegét egy fejlődési folyamat keretében kiteljesítse, megvalósítsa a benne rejlő lehetőségeket, és ezáltal azonossá váljék önmagával.¹

INSPIRÁCIÓ

2

¹ Forrás: <http://www.sulinet.hu/tovabbtan/felveteli/ttkuj/10het/magyar/megold10.html>

² /Források:

1. http://3.bp.blogspot.com/-orX2hgr7Es/TxN53G9xznI/AAAAAAAAADqM/iW0S5q9c3DE/s1600/RFMask_printable.jpg

2. saját fénykép: Goschler Tamás: Szent István (OKTV kiállítás)

3. <http://galleryhip.com/perfect-ratio-body-female.html> (Marilyn Monroe)/

4. <http://beethoveniskola.url.ph/wp-content/uploads/2014/03/pictogram.jpg>

5. <http://velvetliving.co.uk/collection/low-light-box-table/> /

BEVEZETÉS

„Emléknyomok. Emlékezet. Emlékek. Élmények. Élet. Megélni. Élvezni. Élni. Lenni. Én. Magam. Személyem. Személyiség. Jellem. Jellemző. Jellemvonás.” Ezzel az asszociációs sorral kezdeném el azt a gondolatmenetet, amely alapján megszületett a pályamunkám, a „Fejlődésregény”.

Az emlék, az emlékek mindig inkább egyfajta fejlődési, változási támpontot jelentettek számomra, jelentenek az életemben. Minden egyes megélt időpillanatban a minket érő benyomások, hatások - amelyekből a fontosabbak örökké megmaradó emlékekké kövülnek -, változtatnak rajtunk, és nagyban befolyásolják a személyiségünk kialakulását. Érdekes, hogy csak az újra és újra felidézett, agyunkban nyugodni, és megkopni nem hagyott múltbéli eseményeket tekintjük emléknek, erre gondolunk először. Mégis, születésünktől kezdve minden abban a pillanatban, ahogyan megéltük emlékké válik, csak a rohanó világban az embernek szelektálásra van szüksége a temérdek emlékből és információból. Egyetlen lenyomata marad minden emléknek, amiket mi már nem is tekintünk annak, ez pedig nem más, mint mi, önmagunk azok, akiké válunk, a személyiségünk.

A mű címe ebből a gondolatmenetből született meg, miszerint az emberi élet, minden, ami velünk történik emlék, és ezek az élmények lehetőséget adnak nekünk a változásra, fejlődésre, arra, hogy többek legyünk, és megtaláljuk az önazonosságunkat.

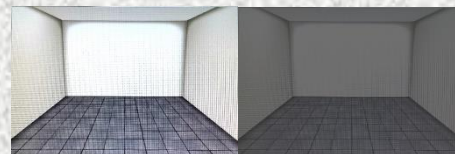
„Tulajdonképpen az emberi lét egy fejlődésregény, elindulunk, és tennünk kell azért, hogy főszereplőként járjuk végig az életutunk, de talán az a legnagyobb fáradság és küzdelem az, hogy a végén legyen egy kerek befejezése a műnek, és hogy békésen megelégedve tegyük le a tollat, és végleg becsukjuk a könyvet.”

Meginvitálnék most erre a sétára mindenkit, életkortól és nemtől független, így majd lesz, akinek visszatekintés lesz a régen elfeledett emlékekre és a régi önmagára, és lesz, akinek pedig a régi emlékek által kialakult jövőbeli elképzelései és még megélésre váró emlékei állnak majd előtte!

KIÁLLÍTÁSI TERV

Szükséges feltételei:

- félhomály/sötétség előállításának lehetősége
- négy fallal körülvett, zárt térrész, ajtónyílást eltakaráó függöny/szővet
- konnektor, illetve hosszabbító

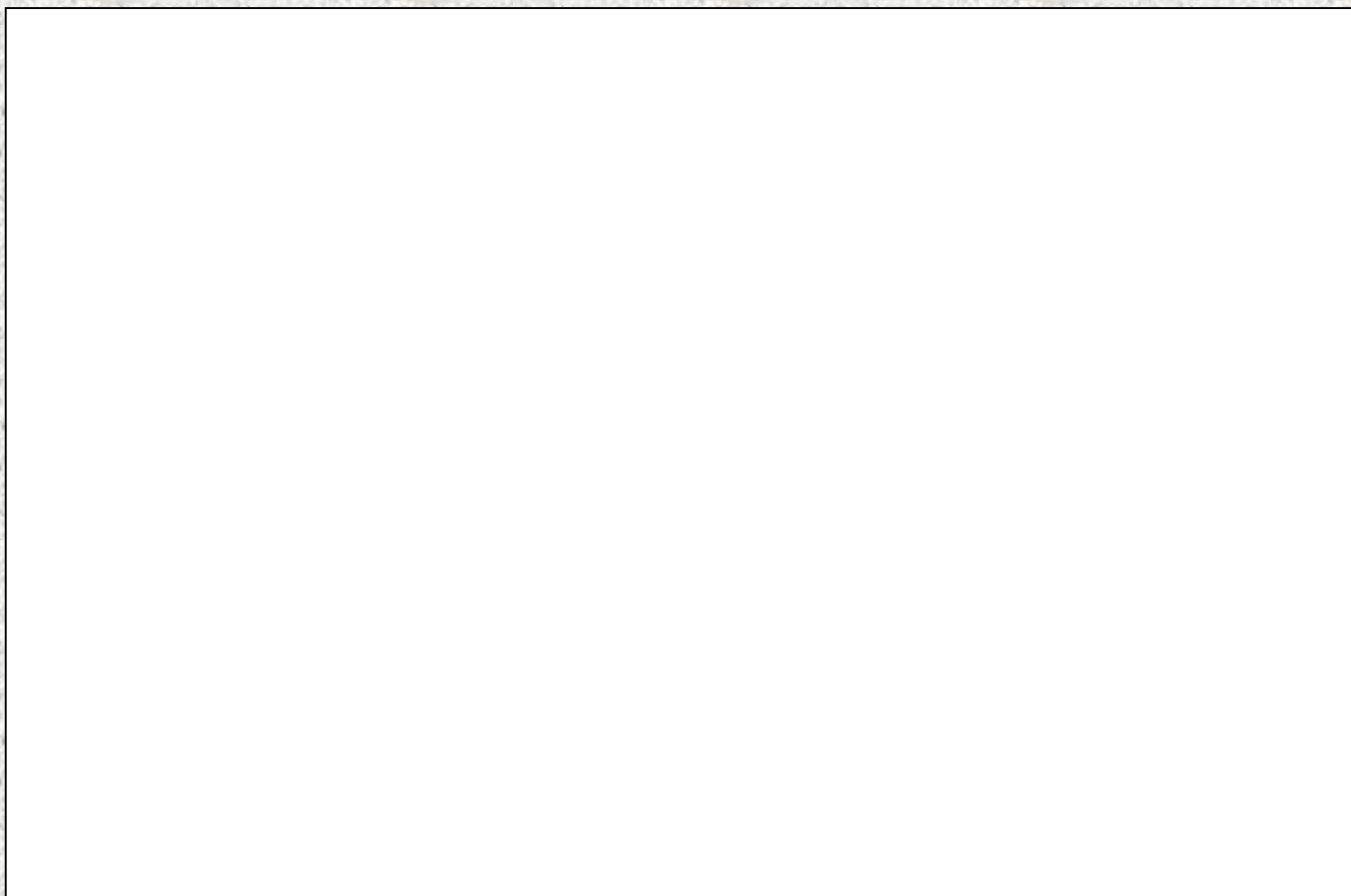

Részei:

1. padlófestés (körüljárasi irányt jelzi)
2. dobozt tartó állvány (átlag szemmagasságban)
3. a lezárt szobán kívül a külső falon az ajtó mellett jobbra a kiállított munkanapló első és harmadik oldala, és a mellékelt eredeti festmény /esetleg az egész munkanapló/

Fehér falú, szintén négyzet alakú szoba. (bizonyos tekintetben nem csak jelképesen lépünk be a „dobozba/kockába”) A négy falból az egyiken van egy bejárat, ezen belépve a doboz D oldalát látjuk, amelyikről nincsen betekintésünk egyik nézetbe sem (A/B/C-nézetek/oldalak). A körbejárasi irány óramutató járásával megegyező. (sorban a D, A, B, C nézeteket látjuk).

ELSŐ ELKÉPZELÉS:³

MEGVALÓSULT LÁTVÁNY (SÖTÉTBEN):

(Megjegyzés: nagyobb méretű térben lehetőségem nem volt kipróbálni, ez növelné a doboz látványosságát.)

³ /kép források: szoba: Ikea otthontervező program nyíl: <http://www.belyegshop.hu/index.php?productID=1927>

állvány: <http://plazmadiszkont.hu/termek.php?megnyit=konzol&gyarto=1113&id=3954> fakocka: <http://opitec.hu/index.php?tm=604307> /

JELIGE: „A KOCKA”

Maga a mű, már a kiállításának módjából fakadóan többletjelentést hordoz, hiszen a szobába belépve, a kinti kivilágított műteremből ide jutunk, és egy misztikus, sejtelmes, a sötétséget megtörő fényes objektum áll a terem közepén. Hívogató, és az ember saját esendő kíváncsiságából adódóan odamegy, és közelebről is megvizsgálja („D” nézet”).

A földön nyilak vannak, ami a haladási irányt jelzi. Rövidesen megtaláljuk az út kezdőpontját, és belepillantunk a dobozba. Ez egy tökéletes szimbólum annak a kifejezésére, hogy belépve az ember ebbe a sötétségbe, a teljes ismeretlenbe, megteszi az első lépést a céljai felé, megfigyeli a körülményeket, döntéseket hoz, lép, cselekszik, és ezzel elindul az életben. Először egy kisbaba sziluettje tárul fel elé, majd egy cumisüveg, jelképezve a születést, csecsemőkort, életünk első pillanatait, egyben kifejezve azt is, hogy még csak az alapvető szükségleteink léteznek (cumisüveg). Már ezen a ponton is akaratlanul folytatjuk az utunkat, és kíváncsiságunk hajt előre minket.

Majd kitárul a látkép és hirtelen szembetaláljuk magunkat egy merev, fekete-fehér arccal. Fekete-fehér a választásom, hiszen ez emeli ki a legjobban az egyszerűséget, kezdetlegességet, mind azt a lehetőséget, amelyet egy kezdődő élet, személy tartogat magában. A kép még egyszerű, színezhető, változtatható és formálható és erre az úton való továbbhaladás ad lehetőséget.

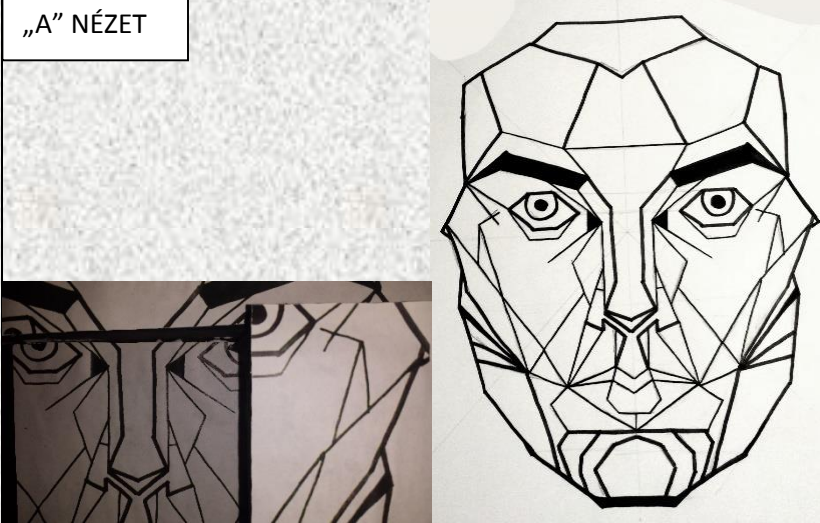
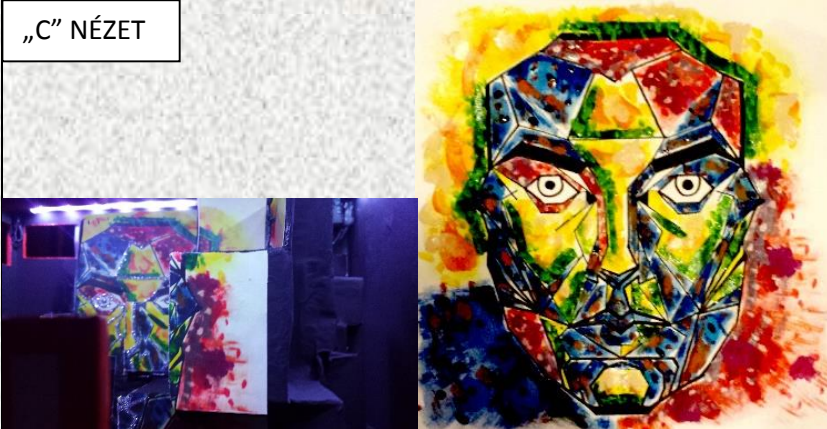
Ahogy haladunk tovább, elmosódik az előző arc, és újra emlékpillanatokkal találjuk magunkat szembe a megjelenő tudatos akaratunkkal, véleményünkkel (fagyalt), az első komolyabb megpróbáltatásainkat is megjeleníti (ceruza), azt, hogy először barátokra, társakra teszünk szert, és a saját egyénünk mellé beépül más is az életünkbe (emberalak), és az első küzdelmeink, fájdalmaink, csalódásaink is megjelennek (díj).

Mások életünkben való megjelenésével, és ezeknek az élményeknek a bekövetkezésével eljutottunk egy következő korszakba az életünkben („B” nézet) mégpedig ugyanaz az arc néz vissza ránk, mégis színesebben, élettelibben. A három alapszint választottam annak kifejezésére, hogy megjelennek az első már nem csak szüleink által elvárt, hanem saját döntésünk alapján felvett jellemvonásaink, kezd kialakulni a személyiségünk. Nem tisztán használtam ezeket a színeket, mivel nincsen tiszta, egyértelműen meghatározható, élmény, személyiségjegy, emberi tulajdonság vagy érzelem.

Egy idő után tovább haladunk megjelennek életutunk során az első emlékek, amik az első szerelmet és párválasztást (pár), a komolyabb sikereket, tudatosságot és a munkát fejezik ki (aktatáska). Elérkezünk egy következő ponthoz, a családalapításhoz, a döntéshez, hogy felelősséget vállalunk más ember életéért, hogy egy új életutat indítunk és természetesen az élet élvezete, az utazás, szórakozás sem marad ki az életünkből ebben a korszakban (repülő). Itt volt megtalálható a leghosszabb út, jelképezve a bizonyos életszakaszok, személyiségfejlődések időtartamát.

Ezután ismét belenézünk ugyanabba a szempárba, amit legelőször is láttunk, mégis az arc már lassan elveszik mellőle, színes-csillogó kavalkáddá válik, egy teljes, kialakult, komplex személyiséget reprezentálva, amely arra a vázra épült fel fokozatosan, amivel legelőször találkoztunk (első és utolsó kép közötti nagyon nagy kontraszt). Mégis az arc mérete végig csökkent, és határozottsága, pontosan meghatározhatósága eltűnt, ahogyan az élet sem fekete-fehér, és nem egyszerűen leírható, ugyanúgy ez az arc is telítődött, színeződött, és jelentősége csökkent azáltal, hogy végigjárta az utat, és emléknymokat gyűjtött és ezáltal egyben hagyott is.

Az utolsó séta már lassabb, és nem tart sokáig (mentő-kereszt). Haladunk lassan, és a végére érünk. Ekkor elemeljük a fejünket a doboztól és újra a sötétben vagyunk, és visszanézünk a világító dobozra, ami jelképezi az egész életünket, és látjuk magunk körül a falakon a fényt, a fényeket, minden emléket, amit a doboz, az életünk magába zár. Egy ideig elmélkedünk, és nézelődünk, majd belenyugodunk, és akkor újból megtesszük a lépéseket. Kilépünk a sötét szobából mint a saját regényünk hősei.

1. ÁTVEZETÉS		kisgyermek, cumisüveg
„A” NÉZET		Fekete-fehér, szigorú vonalak alapvonások, kezdetleges, kialakulandó alkoholos filc
2. ÁTVEZETÉS		fagyi, ceruza, emberalak, díj
„B” NÉZET		alapszínek alapvető jellemvonások gyermekkor-korai kamasz vízfesték-tempera
3. ÁTVEZETÉS		pár, aktatáska, babakocsi, repülő
„C” NÉZET		színes, csillogó, kavalkád kialakult, bonyolult komplex személyiség akrilfesték-csillampor
4. ÁTVEZETÉS-levezetés		mentőautó, kereszt
„D” NÉZET		kezdő és végpont

MUNKAFOLYAMAT

Minden részfolyamatot nagyjából egyszerre, párhuzamosan kellett végezni ahhoz, hogy a méretek és arányok megfelelően illeszkedjenek.

Alapvetően négy nagyobb részfolyamatra osztható fel a munkám:

(0. inspiráció gyűjtés és tervezés)

1. nézetek megfestése, és elkészítése
2. belső panel elkészítése, és a nézetek egyeztetése
3. fa doboz kialakítása, megfestése, piktogramok beillesztése
4. világítás beszerelése, és összeillesztés

(5. munkanapló elkészítése, folyamatos dokumentáció)

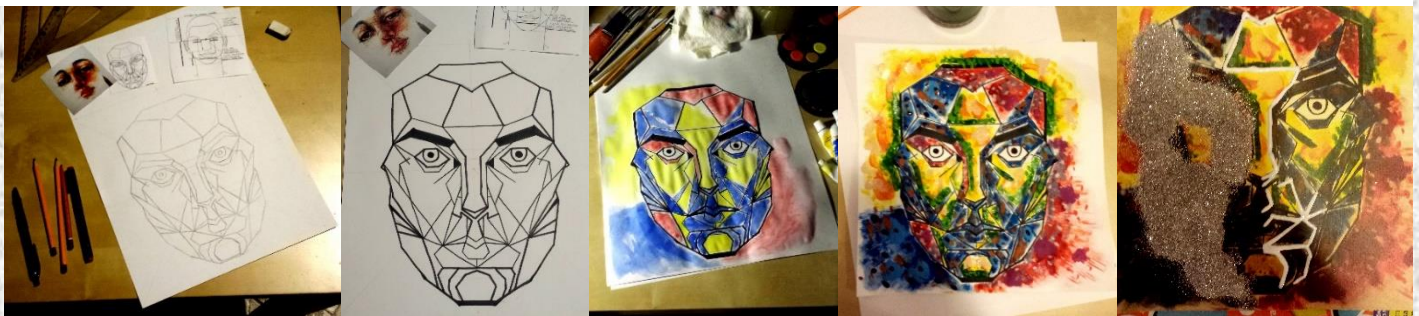

1. NÉZETEK MEGFESTÉSE, ÉS ELKÉSZÍTÉSE (ARCOK)

Az inspirációban gyűjtött képek alapján elkészítettem műszaki rajzlapra ceruzával az arcot, amellyel végig dolgoztam. Az „A” nézethez fekete alkoholos filctollal erősítettem meg a vonalait. A „B” nézethez a három alapszint használva vízfestékkel és temperával egészítettem ki. A „C” nézethez pedig előbb fényes illetve matt akrilfestékeket, száradás után pedig csillámport alkalmaztam.

Minden nézet elkészülése után szkenneltem, illetve fotóztam, szerkesztettem, és újranyomtattam. Ezek a képek kerültek bele ténylegesen a munkámba, az eredetit (csillámozás nélkül) mellékeltem.

Később a belső panel elkészítése után snitzerrel méretre vágtam őket, majd hobbyragasztóval felerősítettem a helyére.

2. BELSŐ PANEL ELKÉSZÍTÉSE ÉS A NÉZETEK EGYEZTETÉSE

A belső panel régi ékszeres dobozok, TicTac-os dobozok, kartonpapír, cipősdobozok összeragasztásából épült meg ragasztópisztollyal. Később tapétaragasztóval és újságpapírral tettem egységessé a felületét. Száradás után 2 réteg fehér alapozófestékkel, majd két réteg fekete matt akrilfestékkel fedtem le.

Lemértem a felületeket, és ennek alapján vágtam méretre snitzerrel a nézeteket, amelyeket kinyomtattam. Három nézetet alakítottam ki, melyek egy bizonyos szemszögből egységessé válnak a síkok térbeli elhelyezkedése ellenére.

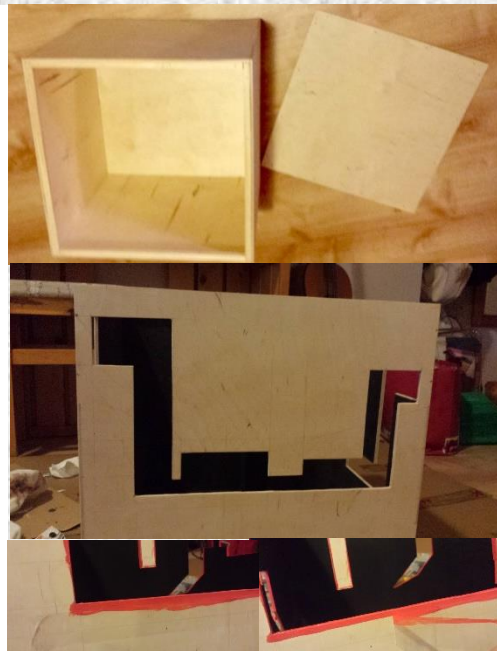

3. FA DOBOZ KIALAKÍTÁSA, MEGFESTÉSE, PIKTOGRAMMOK BEILLESZTÉSE

A fa dobozt Baksa Béla készítette el, azon jelöltem be a belső panel helyét, majd lefestettem a belsejét matt fekete festékkel, akárcsak a panelt. Azt belehelyeztem és lemértem, hogy hol szükséges a megfelelően nagy „nézőpontokat” elhelyeznem. Ezek után megszerkesztettem a külső oldalakon az utat/átvezetéseket.

Az oldalak mintáinak kivágása után, az éleket lefestettem pirosra, és a külső oldalon cellux segítségével rendezetlenül piros fényes akrilfestékkel emeltem ki az egészet, erős kontrasztot adva a fa mellett.

A piktogramokat fekete fotokartonra rajzoltam meg, majd lemértem a fehér zsírpapírt és kivágtam, később hobbyragasztóval rögzítettem rá a képeket. Végül a belső oldalról felerősítettem a dobozra, és lefestettem a kilógó részeket.

4. VILÁGÍTÁS BESZERELÉSE, ÉS ÖSSZEILLESZTÉS

Fúrtam egy lyukat a doboz „D” nézettel rendelkező oldalára, itt bevezettem a led világítást, és az öntapadós felületével a doboz belsőpereméhez illesztettem, végül a fehér felületeket lefestettem, hogy ne üssön el az oldalak színétől.

Behelyeztem és beragasztottam a belső panelt, majd rácsavaroztam a dobozra a tetejét.

Felhasznált anyagok és kellékek	
Olló, hobbyragasztó, ceruza, toll, alkoholos filc, vízfesték, akrilfesték, csillámpor, műszaki rajzlap, újságpapír, ragasztópisztoly, tapéтарasztó, snitzer, csiszolópapír, zsírpapír, fotokarton, színes lapok, tempera, karton, alapozófesték, vonalzó, radír	DOBOZ (fa, szögek, fűrész, csiszolópapír) Nyomtató Otthontervező program (IKEA) Képszerkesztő program Szkenner Ledsor Régi ékszerez dobozok+TicTac doboz+cipős doboz
Az arcok egyénileg rajzoltak, készítettek, később lettek szkennelve, és újranyomtatva, és a nyomtatott verzió került felhasználásra. (Az eredeti festményt mellékeltem.)	

Külön köszönet Baksa Bélának az asztalosmunkában nyújtott segítségéért!

